

POI/STELEHT



N=2

1933

OKTOOBER

Peatoimetaja: E. Laasi
Tegev toimetaja: E. Jöks
Klubid: O. Kärner
Sport: B. Koch
Vastutav toimetaja: J. Lossman

Nr. 2.

1933

"POISTELEHE" PÖÖRIPÄEV.

Inimelus on palju pööripäevi, samuti kui iga ürituseski. Ka "Poistelehel" on momendil pööripäev:- lahkuvad senised toimetuse liikmed, vallandades kohad uutele. Ei saa olla prohvēt, et öelda, kas see pööripäev on kevadine või sügisene - kas hakkavad pöörduda valguse või pimeduse poole. Kuid seoses põhimõttega, et kogu inimelugi on seletatav optimismiga, asub uus toimetuse tegevuse parimate lootustega.

Sisult jääb "Poisteleht" endisse suuna, püüdes seda veelgi lähendada ja kohendada poisi hingele ja maailmavaatele vastavalt. Nii et "Poisteleht" olgu eelkõige poiste leht.

Kuna eelmine toimetuse töestas, et selle sihi taotlemiseks piisab vaid heast tahtest ja lakkamatust innust, siis loodame omakorda jätkata seda tõusurada, andes võimaluse piires enda maksimumi.

Arvestades praegu valitseva optimismiga, võib siiski ennustada, et pööripäev "Poistelehes" on siiski kevadine.

Erich Laasi.
 Peatoimetaja.

"POISTELEHE" TOIMETAMINE UUTES KÄTES.

Elu vaheldub. Kord on tõus, kord - mõõn, kriis. Elu peegeldub elunähteis. Ajakirjandust peetakse täiesti sõltuvaks eluga. Kõik tänapäeva elunähted peegelduvad ajakirjandusest. See on maksev ka meie ajakirja "Poistelehe" suhtes, muidugi vähemas mõttes.

"Poisteleht" on elanud üle kriisi. Hulk aega on möödunud tema viimase numbril ilmumisest. See oli k.a. jaanuaris. Palju on põhjusi, miks tema ilmumine oli takistatud. Ei taha neid loetleda. Vigu tehti ja vigade tegijad tannustasid seda ise täiel määral. Tervitame uusi töötajaid "Poistelehe" juures, tema juhtivat ja tegevat personaali ja loodame, et uued jõud toovad ka uue hoo ja uued mõtted, "Poistelehe" arenemisse selles suunas, mille talle on tinginud senine arenemiskäik.

Lahkuda "Poistelehe" peatoimetaja kohalt, milleks sunnivad mind teised ülesanded, jään südamega ikkagi "Poistelehe" juure. Need kaks aastat on suutnud kõita ühiseks pereks inimesi, kes tegevuses "Poistelehega". Avaldan tänu kõigile endiseile ja praeguseile toimetajatele vastutuleliku kaastöö eest.

Vastavalt muutunud olukorrale reorganiseeriti ka "Poisteleht" toimetuseks. "Poistelehe" peatoimetajaks kutsuti Erich Laasi /Eero Laid/. Uue kohana loodi tegevtoimetaja koht, mida täidab Feliks Jõks /Bootsu/. Klubide osakonna toimetajaks on Rich. Kärner ja spordi osakonna toimetajaks Boris Koch. Rich. Kärner on ühtlasi ka ärijuhi k.t. A. Laasi hoole jäi talitamise juhtimine. Need on varemalt peagu kõik juba "Poistelehe" juures kaasa löönud, mis tagab nende tööle eduka tulemuse. Juhtide kogu kinnitas uue koosseisu ametisse 18. septembril s.a.

Sammugu "Poisteleht" kindlalt ja julgelt püstitatud eesmärkide suunas, olles N. M. K. Ü. poistele sõbraks, nõuandjaks ja juhiks.

Hugo Simann.

Enesetundmine on iseloomu väärtuse tunnus. Tundes ennast õpime omi kaasainimesi tundma ja neid tundes suudame neid alles mõista, hinnata ja kritiseerida otsekoheselt ja erapooletult.

Õppigem ennast tundma, oma iseloomu analüüseerima, tungides kuni pisemagi omaduseni; - kui suudame onse suhtes otsekohesed ja erapooletud olla suudame seda ka oma ligemise vastu ja see on vendlus, sõpruse juures päänõue.

Poisid, õppides ennast tundma te hakkate mõistma omi sõpru ja see süvendab sõprust, muudab ta kindlaks ja ka loomulikuks, sel lõpärast õppigem ennast tundma.

Kui suurte rahvaste juures ja rikkastes perekondades kõik liikmed üldises ülesehitamise töös kaasa ei rühi, vaid muist teiste varal elab, siis ei panda seda palju tähele.

Teisiti on lugu väikeste rahvastega, kes endid peavad panema maksma mitte niivõrd võimuga, kui vaimuga.

Oleme väikse vaba rahva liikmed. Meil on arvul iga mees ja mehe võsu. Meie rikkused on õitsev keheline ja vaimline tervis, tasakaalus iseloom, haridusega teritatud mõistus, elurõõmus kristlik ilma-vaade, - sõnaga - isiklik tublidus. Ei ole veel neid rikkusi, siis on vaja soetada.

Et tubliks poisiks areneda, tuleb enda juures palju tööd teha. Tuleb ennast arendada ja teisi abistada.

Tublidest poistest kasvavad tusedad mehed, kandvad jõud.

"Poisteleht", poiste endi poolt toimetatud, jätkab algava tegevusaastaga ilmumist uuendatud otstarbekohasemal kujul.

Tema hüüdsõna on:- Eesti poisid, saage tublideks!

Noored Ühes enda innustatud juhtidega on ametis enda isiku kujundamisel. Meie, vanemad, aitame kõige jõuga kaasa ja palume ühis-tele püüetelo Jumala õnnistust.

Kodumaa noorte huultelt kanduvad paisuvalt kõrva lauliku vaimustavas akordid:-

"Las' kasvame! Las' suurdub vägi,
kel lehvib eel ju noorte lipp,
kel sihiks on see mäe tipp,
kust jõudu laulik kujutisi nägi"

Jõudu tööle !

Rud. Kuuskmaa,
Tallinna N.M.K.Ü. esimees,
Poiste Töö Komitee liige.

" U F A " R I N G V A A D E P.O.-s.

Nähteid-kuuldeid läbi kõverpeegli.

Ühes remondiga sigis P.O. eeskotta mingisugune putka, mis sarnleb peagu raudkardinatega riigi hotellile; vast ainult selle vahega, et seesoliija võib kõnetada ka eraisikuid ja eriti tagajärjekalt tälitada neid, kes püüavad vargsi hiilida mööda selle luhtla-pist. Kurjad keeled rõõgivad aga, et see polla kellegi putkale sarnlev riigihotell ega riigihotellile sarnlev putka, vaid väga vajaline lisand haridustemplile, eriti mis puutub üldhariduse kohta. Nimelt olla see saunakassa, nagu informeeriti ka mister Tõnu:- üleval olla numbrisaun, all paremat kätt naistesauun ja vasakut kätt kolmanda klassi saun. Ja alust näib olevat sel väitel, sest üks käi numbrisaunas ju need, kelle naise mammona bruttot on kõikide saatuse juhti- ja õnnistanud heldekäeliselt ja üks ole fakt see, et naistesauunast väluvad üksnes õrnemsoo esindajad, samuti seegi, et kõige kärarikkam on ikka proletariaadi saun, s.t. - kolmanda klassi saun.

Ühtlasi saunakassa sigimisega ilmnes, et P.O. eeskojas ol-
nud traatabaasur on läinud kaotsi. Siin lähevad aga arvamised lahku
selle roostetanud traatscadeldise saatuse kohta. Ühed rajavad oma hüpo-
teesi väga teoreetilisele alusele ja väidavad, et roostemisprotseduur
on läinud nii kaugele, et traatidest jäi järele vaid ruske rooste, mille
nõrk tuuleil hajutanud kõigi kaarte poole. Et see teoreem nõuab aga
põhjalikke matemaatika teadmisi limesite, tangensite, logaritmid ja
differentiaalide näol ja et sellest arvustusest ei saa üle ilma in-
tegraalide ja parlaksideta, siis lubanud lõpuks öelda ses suhtes
professor Einstein. Teine arvamus on aga palju reaalsemat laadi.
Väidetakse nimelt, et mainitud traatvõre olla nähtud muinsusmuuseumis
vanaisa habome nimel, et see tüliobjekt on müüdnud kalli raha eest
peruulastele, kes on huvitatud vanaraua asjandusest. Punktiks sellele
loole jääb siiski naturalistlik väide, et traatvõre pole rännanud
mitte üle suure lombi, vaid läinud kõige liha teed - prügimäele. Tõe-
saamiseks olevat juhtide kogu saatnud delegatsioon kohaliku selgelt-
nägija juure. Mõned näivad olevat kõigile vaatamata kaunis ükskõiksed
ses suhtes. Näiteks taanlane Ipsen, kes oma kõnes ei rääkinud sõnagi
traatvõre kurvast saatusest ega püüdnudki lahendada mainitud teoree-
me..

Ipsenile korraldati nimelt P.O.-s teeõhta kõige süütumas
mõttes, mis puhul demonstreeris ka kulinaarkunsti võimeid preili
Tobias, tõestades et ta on ka kõrge kvalifitseeritud võileibade valmista-
mises sama vilunud ja virgas kui kirjutusmasina taga. Kuid sellesse
kulinaarikunsti produkti suhtumine on väga relatiivne, nagu üldse
kogu inimese maise elu üritused.

Kui Einstein väidab oma relatiivsuse teoorias aja olema-
tust, siis ei tähenda see veel, et P.O.-gi seinal ei tarvitse kell
tiksuma. Viimasesse tuleb suhtuda aga jällegi üpris relatiivselt. On
väga kergeusklik, kes usuks kellaosutite ringkaike P.O. seinal, sest
poistele tähendab kellaosutite üheksa ligi kaldumine sama palju kui
pinevaima ping-pongi, korona, miniatuurpiljardi ja nii edasi partii
katkestamist ja koju siirdumist. Selle kurblooluse vältimiseks on
leiutatud väga omapärane ja maerikalik idee /ei tea kellele kuulub
see patent/:- kellaosutid lükatakse vajadust mööda tagasi, kas vee-
rand-, pooltundi, tund või isegi poolteist tundi. Vahest on see leia-
tis kasuks rahakotilegi, eiti kui ta realiseeritakse mängutunni kestol.

Eero Laid.

P I M M JA P O M M.

Ühel päeval tuli Pimm Pommi juure ja kaebas oma pöördst
hambavalu.

"Usu Pomm, see on hullem piim, mida eales olen tunnud,"
ohkas Pimm.

"Tead Pimm," vastas Pomm, "kui see oleks minu hammas, laseks-
sin ta jalamaid välja tõmmata."

Pimm vaatas vihaselt sõbrale otsa ja juba uksele olles hüüab
ta tagasi:-

"Jah, kui see Sinu hammas oleks, laseksin minagi ta välja
tõmmata."

Martin silmas ühel päeval õueväratil tohutusuurt varest. Lind lossutas teiba otsas, noktises end paremat ja vasemast küllest ja kraaksus aeg-ajalt võikjalt. See ajas Martini südame tühis. Ta lennutas kiviga, vares tõusis õhku, vaakus pilkavalt ja laskus samas tagasi aiale. Küllap ta oli teadlik, et Martin polnud kunagi olnud suur viskemeister. Poiss loopis kive, kuni käsi lõi valutama küünarpäist, siis pöördus ta hingepõhjani pahaselt tuppa. Vares oli jäänud võidumeheks.

Nagu trotsimiseks oli ta kohal ka järgmisel ja üle järgmisel päeval. Kahtlemata tundus Martini kiusamine talle erutava spordina. Ta tiirles maja kohal, luusis porgandipeenral, jalutas haopinul ja väiksel kartulipõllul. Ta oli nagu nuhtlus. Martini kallaletungidest polnud tal nähtavasti sooja ega külma.

Poiss haudus pikki kättemaksumõtteid ja jõudis lõppeks otsusele. Ta otsis üles oma põlise sõbra, Pikati Elmari, kellele kurtis oma ebaõnne. Ta ei saavat kuidagi jagu varesest. Muidugi, kui tal oleks Elmari "kaheraudne", siis varesele tuleks pidada varsti hingepalve.

Elmari tuleriist oli omataoline ime. Kõmakut ta kahtlemata tegi, kui eest püssirohtu ja haavleid sisse ajasid ja tagant tikuga süütasid. Ja kui ta juba kõmakut tegi, siis tabavuses ei tulnud kah kahelda. Nüüd laaditi tuleriist hoolikalt ja luuskäik algas.

Kodu läheduses Martinä kummalise kombel ei märganudki varest. Vististi aimas see vaenlaste kurja nõu ja oli pugunud rettu. Ettevaatlikult nagu kütid kunagi hiilisid poisid igasse külge. Korraga muutus Martin elavaks.

"Seal!" sosistas ta.

Tõepoolest liikus kartulipõllul naabri aia juures mingi hall sulgloom. Elmar asetaski püssi vastu õlga, sihtis kaua ja tähtsalt ning tõmbas siis tikust tuld. Pauk tuli nagu kahurisuust, kartulilehed rabisesid haavlite sajast, lind kraaksatas lühidalt, lehvitatas tiibu ja jäi vaikselt lebama.

Ja samal hetkel ilmus teispoole aeda naabrieide vihane nägu. Ta viibutas rusikast ja kisendas nagu ratta peal:—

"Teie varganõod, metsalised, te tapsite mu kana!"

Hans Klees.

Kord tuli Pimm jälle Pommil juure, et natukene juttu ajada. Korraga meenus talle midagi.

"Tead Pomm, käisin eila kellegi kuulsa iseloomude eriteadlase juures, et saada selget pilti omast iseloomust."

"Noh, ja mida kuulsid siis?" oli Pomm kohe huvitatud.

"Ah tead, too eriteadlane oli imelik mees," seletas Pimm ja rääkis edasi, et see teadlane vaadand ta kätt, kukalt ja käekirja, kehitanud siis õlgu ja andnud talle raha tagasi.

Humoresk.

Igal varakevadel, kui räkstad hakkasid tülkuma nagu nohused sõõrmed ja lumehanged aiaäärtes kahanema, siis aguli väikesse elanikuperre igasugu hiromante, grafolooge, hirolooge, katalooge ja veel lõpmata hulgal mitmesuguseid keeruliste nimedega - mante ja -looge. Lühidalt:- ühes rändlindudega tulid ka kõiksugu kaardimoorid, käevaatajad ja palju muid saatuse kuulutajais klaasmunadelt ja kassikarvadest, kes pidid olema kõik üpris selge nägemisega. Lõõknumbriks olid alati selgeltnägijad, sest harilikud lihtsurelikud, eriti aguli oded-taadid, olid kõik nii tõntsi nägemisega, et silmad ei seletanud enam piibli ega katekismuse suuri tähtigi. Kui tänava ilmus aga selgeltnägija suurte raamprillidega, siis kadus nendest lugupidamine täielikult. Ei aidanud ka kuulutused tänava-nurkadel ega paberiplakatid akendel - agulielanikkude usalduse olid nad kaotanud täielikult.

Et aguli põline elanik, Mart Kiigepuu, ei mõistnud ühtegi neist keerulistest nimedest tõlgitseda lihtsurelikkude keelde ja et ta oma nägemise üle ka kurta ei võinud, siis otsustas ta minna kaardimoori juure.

Teda huvitas nimelt, kuidas lõpeb armuvahekord nende emakassil. Naabrikass, see igavene võrukael, oli ära võrgutanud nend emakassi, ja nüüd tahtis ta teada, kas jääb see tagajärjetuks või peab ta jälle paemurruauka minema uputama neid patuseid sohilapsi.

Siis tahtis ta veel teada, kas kõngeb tema ämm grippli või peab talle sisse andma rotikihvti, et lahti saada sellest igavesest põrguhargist. Juba minevast nädalast saadik korises teine haigevoodis ja pahistas läbi nohuste sõõrmete nagu kraavi joosnud vedur. Aga ega tea, kas juhtubki veel selle sinase patuse maailma jumalagajätt tõmbetuulest mõjutatuna, mis tekkis seeläbi, et tema, Mart Kiigepuu, jättis pärast ämma saunakäiku kõik õhuaknad, köögi- ja sahvriuksed terveks ööks lahti. Aga kes teab, teisel visa hing nagu kapsaussil.

Süda valutas ka kohtuprotsessi pärast naabrimehe Kõie Kustasega. Ühel laupäeva õhtul, kui mõlemad tulid päevatöölt, Kõie Kustas sukavarda-töökojast, ja tema saepuruvabrikust, ja mõlemal oli juba paras portsjon lustilikkust mõjutavaid tilku hinge alla visatud, nii et hääled tõusnud poole tooni võrra, siis tekkis see tüli. Kõie Kustas ütles siis ikka, et tema on suur härra, tuleb tuleval sügisel sukavarda-töökojast ära ja asutab hiirelõksu töökoja. Kus Kiigepuu süda kargas seepeale, täis nagu mäletseva lehma vats ja õiendas ikka vastu, et kuidas sina võid härra olla; mina olen ju härra ja egas ometi kaks härrat või olla maailmal. Kus siis hakkas Kõie Kustas tema nina all rusikat vibutama nagu õngeritva ja ahvardas muudkui üksisõnu:- "Ää! tee, et kihutan! Ää! tee, et kihutan!"... Kuid ei kihtuanud ühti - ahvardas niisamuti. Mart Kiigepuu mõtles siis, et mis härra sa oled, kui ainult ahvardad, ja kihutas ise ühe ära - ilma ahvardamata. Kuid sai kohe kaks vastu.

Sellest siis tekkiski tüli. Aga, et Kiigepuu patune kere sai rohkem kannatada, sest Kõie Kustas oli temast jõunatukese poolest üle ja sundis teda lõpuks ometi tunnistama, et ainus härra on ikkagi Gustav Kõis, vana Kõie poeg, siis kaebas ta asja kohtusse. Mart Kiigepuu oli veel samal õhtul ilusti järele mõelnud selle asja üle ja jõudnud otsusele, et Kõie Kustas pole siiski kellegi härra.

Nüüd pidi siis kohus selle tüliküsimuse lahendama, aga et suured asjad käivad pikkamööda, siis seadis ta oma kõverad sammud kaardimoor Potiemanda poole, kes elas Korgitõmbaja tänava nurgal, kvassiputka vastas.

Kiigepuul oli arvamine, et kõik kaardimoorid ja saatusekuulutajad on lahjad kui piitsavarred, kuid nüüd nägi ta Potiemandat Korgitõmbaja tänava nurgalt, kes oli paks ja täissöönd nagu lehetäi.

Riiulilt tahmasse priimise, pannide ja supipottide vahelt otsis Potiemand määratud kaardid ja ladus need lauale, mis kaetud vana "Päevalehega" ning viimane omakorda rasvapekkidega ja pannipõhja tahmast.

Kõigepealt kuulutas Potiemand, et Kiigepuu on poissmees ja kavatseb varsti hakata pidama mešinädalaid noore, ilusa näitsikuga. Kiigepuu laulatussõrmus oli nimelt mihklipäevast saadik pandimajas ning see asjaolu viiski saatusekuulutaja vale radadele. Ja et ta oli noore nõoga vana mees, siis oli ju üsna loomulik, et hakatakse naisemeheks, sest kaua sa's ikka üksinda hulgud ses sinases patuses hädaorus. Paraku oli aga Kiigepuu juba kaheksa aastat perekonnaisa ja pealegi kolme paari kaksikute isa. Mis aga puutub ilusasse nõoresse naisesse, siis tegi see südamealuse üsna vesiseks, kui ta mõtles oma naisele, kes oli püsti vanaõel ise.

Siis rääkis Potiemand elumuutusest, õhtuse teekonnaga tulevast kirjast, kroonumehest, mis kõik põrmugi ei huvitanud Kiigepuud, sest ta tahtis ju kuulda ämma surmast, oodatavast kassipoegadest ja protsessist Kõie Kustasega.

Lõpp oli väga asjalik:- Kiigepuu kannatus katkes lõppeks nagu kinolint, virutades rusikaga laulae, nii et üks jalg tuli sellel alt ära, jättis ta Potiemanda üksinda oma räpaste kaartidega. Kolm paari vanu saapaid, tuletangid ja murdunud lauajalg tulid sama teed, sest ta oli jäänud võlgu.

Kvassiputka taga töötas ta aga, et nii tõesti kui ta jalg on Kiigepuu, ei tõsta ta enam jalgagi üle kaardimoori läve. Ja kui ta nimi oleks ka Margapuu, Loogapuu võik. ükskõik mis puu tahes, ka siis jääb see töötus maksma.

SÖBER JOHN JA ŠOTI KOMBED.

Suuremaid ning tähtsamaid päevasündmusi omal ajal oli söber Johni, P.O. tegelase, enda keha kasvataja ja "hulljulge avantüristi", põgenemine suure saladusekatte all alul teadmatusse "kuhugi", hiljem tema kirja põhjal saadud kuulduste kaudu - S-otimaale.

Toosamane John oli nüüd õnnelikult tagasi saabunud sealt "maalt", kus õitseb kokkähoid, ning austas oma olemasoluga ka P.O. külalise h-ra Ipseni puhul korraldatud teeõhtut.

Erilist tähelepanu äratas John seekord meie "laiutavalt pillavate" inimeste seas oma eeltähendatud maalt importeeritud harjumusiga. Peale paljude muude ekstravagantsete tegude ja kõneluste sai ta sellega toime, et avaldas oma erilist pahameelt õhtukorraldajate arvel, sest tema oli saanud õhtust teadet alles eelmisel päeval ning seetõttu saanud ainult ühe päeva nälgida, kuna ta pikemal etteteadmisel oleks tahtnud nälgida nädala või paari.

TALLINNA SKAUTIDE MALEVA UJES KODUS.

Võõrastavana näib, et kord teinuteisele nii lähedal seisnud kaks organisatsiooni, kellel on ühised huvid ja ühine õilis eesmärk, pidid minema lahku.

Ja mindigi lahku!

Tallinna Skautide Maleva soetas kiirelt sõprust Eesti Puna-se Ristiga, ja tulemused olid tasuvad. Nimelt pakuti Skautide Malevale uue kodu asutamiseks ligi pool kilomeetrit linna müüri.

Samal ajal, mil linnamüüride vahelt meelitati niiskust välja, koondati üleliigset avanssi ning puulaudadega kivimüüre la-piti, algas ka Roosikrantsi tänava noorte kantsis kibe tegevus ja askeldamine: - tapitseeriti, värviti ning lõppeks sigisid linadki lau-dadele. Iga pisemgi nurk sai "ümberorganiseeritud" ja puhastatud sellise hoolde ja püsivusega nagu tavaliselt tuulutatakse haigetuba, kus pesitsenud kurjad pisilased.

Ja kui valmis P.O.-s see põhjalik uuestisünd, siis pol-nud skautest säilind rohkem kui mälestus suurtest poiste-põnnidest, alalisest laulust ja müürist P.O.-s.

Nüüd on aga P.O.-s rahu majas, ruumid puhtad ning uus "tegelane" moodsa-kontrolllauas võib rahulikult kassi sarnaselt küürä tõmbuda ja nurri küüa.

Vene tänaval, päris selle endise kahtlase maja lähedal on suur hall linnamüür, müüri sees auk ning augu sees uks ja ukse kõrval väike, kuid aromaadne majake.

Auk ühes uksega moodustavad Tallinna Skautide Maleva uue kodu sissepääsu, kuna ukse kõrval olev majake pole mitte mood-ne kontrolllaud, vaid hädavajaline asutis - vist pärit samast sajan-dist, kust need müüridki, mille varjus ta päevast päeva pesitseb.

Nüüd on siis igauks oma kodus - iseenda peremehed. Ning loodame, et nii on parem.

P.O.-s algab uus tõusu hooaeg ja Tallinna Skautide Ma-leva oma uues kodus sammub edasi sama väsimatult nagu meie esivanemadki, kes aastasadade eest püstitasid need hallid müürid, millised nüüd varjavad Tallinna Skautide Maleva uut kodu.

JUHTIDE NÕUPIDAMINE SAKUS.

Juhtide sügisnõupidamine või "konverents", milline nimetus ei esine enam ametlikult, peeti seekord SAKUS, Majapidamiskoolis, 9- ja 10. septembril s.a. Konverentsist osavõtjaid oli 21 juhti.

Nõupidamine avati laupäeval pärast õhtusööki, kell 17.30, vaimlise osaga H. Simmann'ilt /Juh. 2: 1-11/. Juhatajaks valiti H-Simmann, protokollijaiks N. Kõrge ja V. Neumannskraft. Järgnes nõupidamise esimene töökoosolek. Juhtide "konverentsid" on ammu tuunustanud vaja-dust raportöökavade järgi. Nüüd esitati G.A. Kungs'i poolt koostatud P.O. tegevuskava, nii hästi klubide kui ka üldine. Läbirääkimised kujunesid kaunis elavaks. Kell 21.00 oli kava järele järel-õhtueina, siis lõpetati esimene töökoosolek.

Nõupidamise teine päev tuli haruldaselt ilusa suvi ilmaga. Teine töökoosolek algas kell 10.00 lühikese vaimlise osaga sekretär V. Pihlak'ilt. Lühidalt refereeris V. Pihlak "Juhtidekogust."

V.Pihlak tõstis üles küsimuse, kas tahaks reorganiseerida Juhtidekogu selliselt, et temal oleks ka esimees. See ettepanek tekitas elavaid vaieldusi. Senine "Poistelehe" peatoimetaja esitas "Poistelehe" reorganiseerimise kava. Kell 12.00 algas vaba aeg, mida kasutati pil-distamiseks, ümbruskonnaga tutvumiseks ja võrkpalli mänguks, neid tegevusi soodustas võrratu ilm. Peale lõunat oli koolijuhataja lahkel loal ekskursioon kooli majapidamisega tutvumiseks. Kolmas töökoos-olek algas kell 17.00. Sekretär V-Pihlak esitas klubide organiseerimise kava ja A.Sagim liikmete vastuvõtu tseremoonia. Aja puudusel ei võinud areneda elavaid läbirääkimisi. Nõupidamine lõppes lühikese palve ja isa-maa hümniga.

OTSUSI JUHTIDE NÕUPIDAMISELT SAKUS, 9. JA 10. SEPTEMBRIL.

1. Juhtide nõupidamine, krakuulates esitatud P.O. tegevuskava projek-ti, kiidab selle heaks kui juhendi klubi juhtidele jättes siiski teatavaid vabadusi klubijuhtidele töötamiseks ka väljaspool kava, kui ta sellega saavutab tagajärgi. Tegevuskava täiendatakse ja pa-randatakse järjekindlalt.
2. Otsustatakse jääda senise juhtide kogu kuju juure ja teha P.O. sek-retärile ülesandeks ühe kuu jooksul moodustada komitee, kes koos-taks lõpliku juhtide kogu kodukorra, võttes aluseks neid põhimõt-teid.
3. Peeti soovitavaks juhtide kogus läbi viia praktilist klubi tege-vust koosoleku juhatamise, vaimliste osade jne. alal.
4. On soovitav, et juhid külastaksid teisi klubisid.
5. Nõupidamine peab vajalikuks, et suve kuudeks palgatakse ametisse P.O. sekretäri abi.
6. Nõupidamine tunnustab hädavajalikuks projektsioonaparaadi muretse-mise P.O.-le.

KILDE " KONVERENTSILT."

Sel "konverentsil" seati üles "rebaste" rekord, tervelt 8 noort juhi kandidaati võtsid esmakordselt osa juhtide nõupidamisest, olles sellega "konverentsi rebased." Rekordne rebaste arv ei olnud siiski kahjuks distsipliinile. "Rivitunnid" möödusid eeskujulikult, ainult "Raamatukogu" torises vastu ja Kappe harjutas jalalihaseid ümber mõisa jooksmisega. Oli ka teisi "lihaseharjutajaid":- mõned rebased leidsid lõbu kivide tassimisest. "Rebaste rivi" suurtüki alal andis Sass Sagim ja jalgväe alal teisi "suurusi". Rebaste paraad möö-dus suurepäraliselt.

Nõupidamisest osavõtjaid koheldi kui oma inimesi s.o. ka meie pidime alluma kooli internaadi korrale ja olema voodis kell 10.00, mil suleti igasugused väljapääsuteed. Mõned "seikleja vaimuga" mehed tahtsid rünnata kooli väljapääsude kindlustusi, kuid olid sunnitud taanduma "taktiilistel põhjustel." Uut rünnakut ette ei võetud, nii et võitjaks jäi kool oma direktrissiga.

Konverentsi suuremaks "ohvriks" võib pidada seda, et kõik tütarlapsed olid annud oma "pisitekkidega" voodid meie käsutusse ja ise magasid õlgedel . . . Meil ei jäänud selle pääle muud üle, kui heitsine ka magama!

Segavõrkpall oli kauniks vahelduseks ja suureks lojaalsuse ja sõpruse kinnituseks meie ja Kooli vahel. Eriti agar oli "laulukoor", kes suuresti kaasa aitas mängu edukusele. Mõnedki pärlid nagu: "Sass ei tunne võrkpalli", "ära mängi platsil lolli!" "Ja nüüd palli lööb Vohha, tema mäng on kaunis "nloxa", "Ja kui palli servib "Piki", ei siis mäng lähe rikki." Linnast tuli sõber Koch, kelle mäng on hõõpis "Schwach", "muidu kena poiss on Pöder, aga mänguväljal nõder." Ja nõnda edasi lõpmatult, niihästi mängijaile, poistele ja tütarlastele, kui ka päältvaatajaile. Võitjaks tuli parim "inimkond" /1/2 naiskond + 1/2 meeskond = 1 inimkond, / või tuleb pöörduda Aaviku poole uue sõna asjus?/

Konverentsi sigadus ei olnud seekord poiste poolt tehtud. See oli juuba kohal olemas:- tore sigudik, kolme emise ja mitmekümne pörsaga, mis väärised tõsist imetlust.

Suur valmistus algas õieti tagasisõidul:- nii vahvat laulu ei ole hulgal ajal kuulnud. Olid ju koos kõik tuntud laulumehed nagu Sass, sõbrad Pöder, Hugo j.t. Hääl oli et vaguni aknad olid avatud, muidu võib olla oleks need killunenud laulu mõjul. Vahvalt aitasid kaasa Kohila võistlusmatkalt tagasisõitvad "liidrid."

Traditsioonide kohaselt on ikka igal "konverentsil" olnud mõni uus laul n.n. "konverentsihümn." Seekordseks hümniks võib pidada "fanfaaride marssi." Repertuaari muus osas läid läbi ka laagri ja Suvikooli laulud.

Lahkunine Tallinna-Väike jaamast oli "jenoveevalikult" hale- armas- südamlük. Osa jäi maha, kuna osa sõitis edasi Tallinn-Sadamasse. Mahajääjad jäid perroonile kuni rongi äraminekuni. "Koor" mängis "tprua-ta - tpruata" marssi. Piki süda läks nii halddhks, et halastas voorimehe /õigemini "voorinaine"/ peale. "Haleduse" pärast ei tahtnud keegi kaasa sõita ja Piki pidi peagu üks voorimehe, õigemini voorinaine sõiduraha tasuma, kuid siiski leidis lõpuks päris "haldaid", kes temaga kaasa sõitsid. /Ega sellest ei maksa rääkida, et Piki voorimehe sõit oli provotseeritud ja Piki voorimehele, õigemini voorinainele "nõksuga" peale istutati. See on ärisaladus. Tehtakse rääkida, et asjaosalised saanud pärast voorimehelt, õigemini voorinainiselt 50 senti./



See lugu algas sellega, et need hoopis kõrged ja tähtsad härrad seal suures spordi liidus olid tulnud arusaamisele /viimaks ometi/ poiste spordimärgi vajadusest. Seni oli see /spordi märk ikka/ suurte ning vanemate meeste ainuõiguseks olnud, ning meie poisid võisime neid märgi saavutamise võistlusi ainult pealtvaatajana kaasa elada kuna nõuetavad saavutused olid liig kõrged ja rasked meile. Suutsime end ainult sellega lohutada, et küll ka me kasvame ja küll ka meie võime näidata, millised mehed meie oleme - mitte põrnu kehvemad kui need, kes võisid uhkustada kas kullast või hõbedast märgiga pintsakui revääril, märgiga, milline tähistab ainult tublit ning saavutusvõimsat sportlast. Meie võisime ainult kadestada neid õnnelikke, kel oli võimalus näidata enda kui tubli sportlase mitmekülgust.

See kõik oli, kuid nüüd, mil meie kõigest sellest võime rääkida kui minevikust, on olud hoopis teised, on pööratud jällegi lehekülg spordiloos edasi. On tulnud see, mis pidi tulema. Valmisid EKRAVE Liidu poolt väljatöötatud poiste spordimärgi normid. See sai või malikuks, mida juba kaua oodati ning loodeti, kuid mille ilmuvuses ka keegi ei kahelnud. Ametlikult tehti see teatavaks käesoleval suvel, ning esimesed võistlused sel alal korraldati suviste kergejõustiku kursuste lõppakkordina. Neist võistlusist võttis osa ainult kursuslasi, kuna nad jäid teadmatuks laiematele hulkadele. Vaevalt oli N.M.K.Ü. poiste osakond oma uue hooaja tegevusega alustanud, s.o. oli organiseeritud klubisid ning juhtide kogu paar koosolekut pidanud, kui tuldi otsusele, et antagu poistele, mis nende jaoks määratud ka spordi alal ning just spordimärgi võistluste näol. Esimese tegeliku sammu nende läbiviimiseks astus P.O. juhtide kogu oma koosolekul, 18.septembril, mil valiti võistlusi korraldava komisjoni isiklik koosseis. Sinna kuulusid Hugo Simann, B.Koch, V.Pöder, E.Baasi ja endastmõistetavalt sekretär V.Pihlak. Komisjon alustas eeltöödega ning määras võistluste alguseks 23. septembri, tehes selle teatavaks ajalehe kaudu.

No kus siis algas üks igavene segimine ja alaline voormine P.O. "saunapiletite müügikoha" või ametlikus kirjakeeles - kontroll-laua ees. Kõik tahtsid registreeruda võistlusiks. Kontrollilaua "papi" aina higistas ning iga veidi aja pärast masseeris kirjutamisest kangestunud sõrmi. Osavõtta tahtjate nimedest täitus aga leht lehe järel ning järjest toodi juurde uusi registreerimise lehti kuni kogu majas valitses paberi kriis ning iga väiksemgi paberitükk oli täidetud võistlejate nimedega. Tänu sekretariaadi ennastsalgavale tööle said need viimaks korraldatud ametlikele võistlusprotokollidele ning seega olid siis toimetatud vajalised eeltööd. Aga siiski ei, suurt vaevanagemist andis stopperite, mõõdulintide ja muu sarnase "võistluste" muretsemine sellisel hulgal, nagu seda läheb vaja mitme saja võistleja täpsete tagajärgede kontrollimiseks ja peale kõige veel selle materjali staadionile transporteerimine.

Nii siis juhtus, et sekretär Pihlak suure sellise kraami kandamisega asus teele vist juba hommikul vara "enne kukke ja koitu", sest P.O.s oli tema kabineti üks korralikult lukustatud ning seeläbi välja pandud, millel ilutses tema allkiri, et "kõigil võistlejail ja kohtunikel kohe staadionile järgi tulla, sest tee olevat pikk ning väsitav ja teekonnal võivad veel paljugi juhtuda. Nagu siit näha puudus veel ainult hoiatus ja soovitus, et parem juba mamma käasa võtta ja tema seeliku sabast hoida, sest uulitsail võib isegi auto alla jääda. Palju tänu talle selle hoiatuse ja kõige heasoovilikkuse eest, mille teeneks tuleb ka vast seda lugeda, et staadionil olid juba enne kella 5 kohtunikud ja võistlejad teirvelt ning õnnelikult kohal, peale mõne orandi, kelle kohta küll ka veel surmakuulutust lehis ilmunud ei ole, nii et ei ole veel mingit põhjust halva kartmiseks.

Ja võistlejate vägi see täitis kogu tribüünialuse riietusruumi, ning riietekuhjad ulatusid isegi veel tribüüni pealseisse loozesse. Kui siis iga võistlusjärgu kohtunikud tegid teatavaks kus keegi mees hüppab, jookseb või heidab, valgus nii mõnigi poisteparv otse üle platsi omale võistluskohtale, ning papi Lattik, see platsi järelvaataja ikka, otsekui tarretanult vaatas seda ennekuulmatut, õigemini ennenägematut, stseeni pealt ning ei fikseerinud seda ei poole sõnagagi, kuna harilikult sarnased "kangelased" on pidanud kuulma karmi ning täiesti mahatõgevat arvustust terve oma isiku, iseloomu ja kasvatusel kohta.

See 217-ne võistleja katsete sooritamine kestis hilis õhtuni, kuni loodus ise takistama ilmus ja taevaaluse maailma nii pimedaks muutis, et viimased "kilomeetriõgijad" - 1000 mtr. jooksjad, mitte enam maapikkusega üksi ei võidelnud, vaid kelle vastasaks veel pimeduski muutis. Pealtvaatajatele näis, kui teostaksid tontlikult viirastuslikud kogud, kelle kaugemal viibides silma suutis vaid heledamalt riietatuid eraldada, meelehoitlikku "tapmist ja tagaajamist" läbi tõkatipudeliku tumeduse mööda staadioni veelgi tumedamat sõerada sellises, "helisevas vaikus", milles kuuldus vaid kaugest ning hajuvat ähkimist naelkingade ragina ja sammude müdina saatel.

----- 0 -----

Ujumine peeti suure halleoga järgmise pühapäeva hommikul Voinovi "suures vannis".

Bo-Ko.

KÄSIPALLI ESIVÕISTLUSED ALGAVAD!

P.O. klubidevaheliste korv- ja võrkpalli esivõistluste algus on kindlaks määratud pühapäevaks, 15. okt. s.a. kell 10.00 homm. Lutri võimlas. Võistlusil võivad esineda ainult P.O. liikmed. Registreerida tuleb kirjalikult P.O. sekretärile kuni 12. okt. s.a.

UUEL HOOAJAL ÄSJAREMONTEERITUD VÕIMLAS.

Rehmise aasta eeskujul antakse ka tänava P.O. klubidele Lutri võimlat kasutada minimaalse tasu eest, millisest kattub vaid valgustuse-, kütte- ja pallide kulu.

Erilist tähelepanu pälvis asjaolu, et võimlas on viidud läbi täielik remont. Nii on põrand uuesti värvitud ning joonetatud, muretsetud uued pallid, jne. Nagu nimetatud saavad erilise kokkuleppe põhjal suurt soodustust hinna suhtes ainult P.O. klubid. Võimla kasutamise tasuks on nähtud ette 60 senti 1 tund. Lähemaid teateid võimla ning sellega seotud küsimuste kohta annab P.O. sekretär h-ra V. Pihlak.



KLUBID

SÜGISTULEKUGA ON ALANUD TEGEVUST JÄRGMISED

P.O. KLUBID.

- "T e m p o" /Vestholmi erahumanitaargümnaasiumi klubi/
esimees Andrusson
sekretär Kilgas
laekur Remma
Juht Arakas
vanemuht Kutt
klubi koosolekud reedeti kell 19.00
- "T a s u j a" - algkooli.
esimees - Reede
juht - Prooso
klubi koosolekud teisipäiviti
- "M e t e o r"
esimees - Anikejev, O.
juht - Pals.
klubi koosolekud reedeti.
- "M a r s" /Riigiteaduskool/
esimees - P.Sutt.
sekretär - A. Jürison
laekur - K. Lang
juht - Kappe
klubi koosolekud kolmapäiviti kell 19.00
- "V e e t o" * /Vestholmi erahumanitaargümnaasiumi klubi/
esimees - Pürger
sekretär - Schönberg
laekur - Anderson
juht - Pürger
vanemuht - G.Sillam.
klubi koosolekud reedeti kell 17.00
- "E s t i k a" - keskkooli klubi
juht - Pukk
klubi koosolekud teisipäiviti
- "E l e k t r o n" /Tehnikumi klubi
- "M e i e N o o r t e K l u b i"
esimees - Tiits
sekretär - Tammeson
laekur - Lillemägi
juht - Kärner.
klubi koosolekud neljapäiviti
- "E s t o n i a" - /Vestholmi erahumanitaargümnaasium/
esimees - Kree
juht - Laasi
klubi koosolekud /aeg lahtine/

"N o o r u s j õ u d"

Klubi koosolekud reedeti

"T e h n i k a"

esimees - Anton
sekretär - Kaun
laekur - Villard

juht - Lepikson
klubi koosolekud kolmapäiviti

"K o t k a s"

juht - Liiberg
klubi koosolekud /aeg lahtine/

"V i r o - P o i s s" /Kommertsgümnaasium/

esimees - Miisk

juht - Pöder
klubi koosolekud /aeg lahtine/

"V i k i n g"

juht - V. Neumanskraft
klubi koosolekud /aeg lahtine/

"M e r k u r"

juht - Strundt.
klubi koosolekud kolmapäiviti

"E l e k t r o n"

esimees - Koots

juht - Koch
klubi koosolekud neljapäiviti

"Ü l o"

esimees - Leets

juht - Tiivel
klubi koosolekud kolmapäiviti

P.O. PING-PONGITAJAD UHINEVAD KLUBISSE.

Suur osa P.O. paremaid ping-pongi mängijaid olid seni n.n. "metsikud", s.o. nad ei kuulunud ühtegi klubisse. Nad olid vaid organiseerimatud P.O. liikmed ning käisid seal ainult ping-pongi mängimas. Kuna sarnane olukord käib ühingu sihile - teostada mitmekülgset arengut - otse risti vastu, siis tõsteti üles ping-pongi harrastajate klubi asutamise küsimus.

PISIPUDEMEID N.M.K.Ü. LIIKMESKONNA

SUURPARAADILT.

22. sept. õhtul kell $\frac{1}{2}$ 8 oli korraldatud Lai tn. 1, ruumes N.M.K.Ü. liikmeskonna õhtu traditsiooniliselt hooaja avamise puhul. Koosviibimisel ettenähtud teelaud oli korraldatud mainimisväärselt hästi, arvestades osavõtjate minimaalse tasuga. Eriliselt piduliku ning sütitava mulje andis õhtule Taani N.M.K.Ü. tegelase G. IPSEN'i kohalviibimine, kelle saksaakeelne - sekretär Kungs'i poolt eestistatud - ettekanne sai tormilise aplaüsi osaliseks. Eestis juba varem aastail viibinuna ning võrdlemisi põhjalikult Eesti N.M.K.Ü. tööd tundvana andis ta kiitva hinnangu meie ühingu vahepealseist edusammest.

Ühingu juhatuse esimees R. Kuuskmaa esines niiõelda "troonikõnega" s.o. ta tutvustas koosviibijaid eelseisva hooaja töökavaga.

Kavas ettenähtud loeng "Islandi kuninga heeringaid püüdmast" tegelikult püüdjalt - ühingu liikmelt - jäi ära Meeleolu loovaiks vahepaluks osutusid humoreskid h-ra Ustermann'ilt ja teistelt ning soololaule ühingu solistelt.

Koosviibimist tuleb lugeda kordalikuks, ning tema traditsioonilisust eeskätt ka erigi tarvilikuks vastalgava hooaja alustamisel, kuna paremat ühistunde loomise ja uue tööinnu ammutamise vahendit on raske kujutleda.

NEID ÕIGEID PUDEMEID SELLELTSINATSELT ÜLALKIRJELDATUD

TEEVEE JOOMINGULT ISA IANSENLIKU MOTOGA:

Jutt on see korrukene,
Õppetus see ivva.

MR. IPSEN KUI IBSEN JA TAANI KEEL SAKSA MURRAKUS.

Õhtu naelaks kujunenud ettekande autori ning eelmises reas nimetatud lugupeetud tegelase kohta liikusid imelikud jutud eelmainitud koosviibimisel. Kui öeldakse, et "kus suitsu, seal ka tuld", siis osutub see küll käesoleval juhul täielikult valeks, ning vanad sõnad on seega seatud ühele alusele sõbramehe veksleiga, s.o. ei või usaldada ei üht ega teist. Nii siis suitsu oli, aga tuld ei kuskilgi. Asi seisis selles, et räägiti! h-ra Ipson olevat toosamane kuulus kirjanik Ibsen ise ning elusuuruses ja vähendamatus väljaandes kohe! Vaata tahtmist, manalasse varisenud auväärne "rahvavaenlane" tuuakse kelleltki luba küsimata meie ühingu küllastama! Olgu nüüd loa küsimisega kuidas on, kuid nõu oleks võinud siiski küsida.

Ja keele lugu, see juhtus nii, et h-ra Ipsen'i saksa-keelne kõne tombeldati vastutustundetult taani keelseks. Ning ei suudetudki vastupidist selgeks teha, ja võis olla eriti rõõmus, kui saadi kangekaelsete "teadjaiga" luua kompromiss, et olevat "taani keel saksa murrakus"! Ja, rahvusvahelise ulatusega ühingu juhtub mõndagi rahvusvahelist.



P.O. TEATED

Laagriõhtu. Ühingu Koitjärve laager on võitnud meie liikmeskonnas väga suure populaarsuse, tja on kujunenud kohaks kus meie poisid ammuvavad värsket energiat talviseks tööks ja kus saadetakse suvi mööda omasuguses mõnimas seltskonnas. Igale laagrist osavõtjale on jäänud järele hulk mälestusi suvel veedetud päevadest ja kordasaadetud naljadest. Kahjuks on meil senini puudunud tihedam kontakt poiste vahel peale laagrist lahkumist, igatks on siiratud enda tegevusse ja enamal juhtudel jäänud üksteisele võõraks terveks talveks. Tänavu talvel tahame eriti hoollitseda selle eest, et ei ununeks laagris veedetud pötevad Selleks korraldab P.O. laupäeval, 21. okt. s.a. S.Roosikrantsi tn. 11 **L a a g r i õ h t u.** Kohal on kõik laagri tähtsamad tegelased, "Wanaga" eesotsas, ei puudu ka laagri traditsiooniline sööming ja naljad. Laagri õhtu lähema kava kallal töötab praegu vastav komitee kelle töö tagajärjedest teatatakse varsti liikmeskonnale.

/le

Vanemate loeng. Oktoobri keskpaigas saabub meile kauge ja tähtis külaline, Dr. Davis. Tema on haruldaste suurte kogemustega mees eriti noorsoo töö alal ja oleks täitsa ülekohus Dr. Davis kasutamatta jätta tema siinviibimise ajal. P.O. korraldab Dr. Davise külaskäigu puhul, reedel, 20 okt. s.a. N.M.K.Ü-s Lai tn. 1 loengu vanematele. Dr. Davis käsitleb teemi: "Poiss vabal ajal", tues esile selle kohta praeguse aja pedagoogilisi vaateid. Loeng peaks huvitama igat vanemat.

Liikmeskonna õhtu. Dr. Davis'e siinviibimise puhul korraldatakse pühapäeval, 22. okt. N.M.K.Ü-s Lai tn. 1, kõigile liikmetele omavaheline koosviibimine.

P.O. tegevusvõistlused. Eelmiste aastate eeskujul korraldab P.O. ka tänavu suured tegevusvõistlused. Võistlustest võtab osa terve P.O. kolmes klassis ja sinna alla kuuluvad järgmised alad

- | | |
|---------------------------------|--------------------------------|
| 1. Käsipall /võrk- ja korvpall/ | 6. Klubi kooskäimine. |
| 2. Ping-pong. | 7. Klubi liigete arv. |
| 3. Koreona. | 8. Poistelehe tellimine. |
| 4. Vale ja kabe. | 9. Klubi raamatupidamine. |
| 5. Käsitöö. | 10. Klubi ajalugu ja põhikirj. |
| 11. Sisekergejõustik. | |

Võistluste hindamiseks tarvitatakse 10 punktisüsteemi. Osavõtta saab ainult meeskondadega 3 ehk 5 igas. Lähemad teated ja kavad ilmuvad varsti.

P.O. aastapäev. Viimane P.O. aastapäev jättis kõigisse väga hea mulje, kusjuures avaldati soovi see komme pühitseda suurejooneliselt, aastapäev muuta kindlaks traditsiooniks. Tänavu pühitseme aastapäeva 25. ja 26. novembril. Algame laupäeval Jumalateenistusega, pühapäeval on suurem aktus ja näitus.

P.O. näitus. P.O. näitus haarab enese alla kõik võimalikud alad mida võib P.O.-s teha, nii käsitöö, üldine tegevus, diagrammid ja aruanded.

P.O. töökoda. Tegevus töökojas algab 12. okt. töötada saavad poisid ainult kindlatel aegadel ja kindlates gruppides. Tänavu on kavatsus muretseda eriti palju jooniseid tööde jaoks.

Ping-pong. P.O.-s on alati suure innoga mängitud ping-pongi, isegi nii agaralt, et ping-pongi laia juurest kulub põrand ebaharilikult ruttu läbi, seepärast on lubatud tänavu ping-pongi mängida ainult kingades.

P.O. liikmeile, tuleb hoolsalt tähelepanna P.O. märkmestikku, et keegi ei viibiks ruumes üle 2 tunni ja et kõik registreeriks end P.O.-sse tulekul ja lahkumisel.

P.O. pank. Poisid on juba terve hulk kuid oodanud selle järele millal avatakse P.O.-s pank kuhu saaks hoiule anda enda üleliiksed sendid. Nüüd on asi nii kaugel, et oktoobri keskpaigas avatakse poistelt raha hoiule võtmise koht. Lähemad teated selle kohta avaldatakse P.O. informatsiooni tahvil.

P.O. välisministeerium. P.O.-sse on kogunud terve rida teiste riigi poiste kirju, kes soovivad ühendusse astuda Eesti poistega. Kahjuks ei ole aga meie välisministeerium endast elumärke annud. Asjast huvitatute eestvõttel tahetakse energiliselt alata "välisministeeriumi" uuesti organiseerimisega. Välisministeeriumi kaudu avaneksid poistel võimalused vahetada ükskõik missuguse riigi poistega marke, kollektsioone ja teisi esemeid.

- - - 0 - - -

Päike paistab varsti jälle. Ühel hommikul sadas ränka vihma ja peletas kõik inimesed uulitsalt hoonetesse, ainult üks väikene lehemüüja poiss oli sunnitud pakkuma kõva häälega hommikulehti juhuslikult möödaminijatele inimestele. Tema riided olid juba ammugi läbi märjad ja et veest läbiimibunud jalgu soendada hoidis ta korda mööda üht jalga üleval. Tema juure tuli lehte ostma hästi riietatud härra, kellele ei teinud vihm suurt muret, kuna tal oli õli kuub seljas ja kalossid jalas. Ostes lehte tähendas härra "Eks ole täna hirmus paha ilm". "Pole viga," kostis lehepoisi vastus, "varsti paistab jälle päike". See poiss oli tõesti hea optimist.

Otsin tööd. Üks värskelt lõpetanud kooli-poiss sai järgmisel kombel endale tööd. Poiss sai koolist kell 12 päeval lahti. Temale oli selge, et ta peab kohe leidma endale tööd. Ta ruttas esmajoones ühte suurte büroosse, mille kohta ta teadis, et seal võib heal juhusel tööd saada. Teda lasti enne oodata kaks tundi, kunni ta pääsis direktori jutule. Olles direktori kabinettis olnud juba üks minut, ilma et direktor oleks osutunud talle mingit tähelepanu lausust poiss: "Mul on suur rutt". Direktor vaatas imestunult poisile otsa: "Mis Sa soovid siis?" "Ma vajan kohta" oli poisi vastus. "Ja selle pärast on siis sul nii suur rutt?" "Jah, ma olen juba kaks tundi koolist vaba ja ei ole veel saanud tööd, kui Teie ütlete, et ei saa mulle tööd anda, siis pean ruttama teisele. Ei võis ju asjata aega raisata". "Ma usun, et vajan sinusugust," kõlas direktori vastus, sa võid jääda.

Enese kontroll. Kui Napoleon tungis enda vägedega üht kärmiselt kardetavat teed mööda üle Alpide, pidas ta teekonna alguses järgmiseks kōne enda väele: "Iga mees, kes teeb selle käigu kaasa peab teadma, kui tema jalg vääratab, et ta langeb kuristikku, sealt pole mingit väljapääsu, vaid kukkudes puruneb ta vastu kaljut surnuks, seejuures on täitsa asjata karjuda, iga hääl kostab orgudes kümnekordselt vastu ja äratab vaenlase tähelepanu, nii võib ühe kisa tuua surma saja teisele". Kolm meest kukkusid ja ükski neist ei teinud häält, hiljem leiti ühe langenu keha ja tema näol heljus naeratus.

N A L J A D.

Isa: Hans miks on sinu vihas nii suur tindiplekk.

Hans: Mul ei olnud enne ta nii suur, kuid õpetaja ütles, et iga tindipleki eest tuleb istuda üks tund peale teisi, siis tegin ma kolmest väiksest plekist ühe suure.

Linnamees talumehelt: Kas Teil oli palju lund maas tänavu talvel?

Talumees: Minul oli keskmiselt, aga minu naabril oli palju rohkem

Linnamees /imestunult/: Kuidas nii?

Talumees: Minu naabril oli rohkem maad.

Toimetus ja talitus - S. Roosikrantsi 11, tel. 452-37, avatud igal
äripäeval kella 9-ni õhtul.

Ilmub 7-10 korda aastas.

Väljaandja: Tallinna Noortemeeste Kristlik Ühing, Lai tn. 1. Tallinn.

Paljundatud N.M.K.Ü. paljundamismasinal, Lai tn. 1. Tallinn.